

προσώπου της ενάγουσας και καταφρόνηση γι' αυτήν και υπερβαίνουν το επιβαλλόμενο από το δικαιολογημένο ενδιαφέρον του για το άθλημα του καράτε και τα συμφέροντα της Π.Ο.Π.Κ. όριο, προέβη δε ο εναγόμενος στη διατύπωση των ανωτέρω δυσμενών εκφράσεων και κρίσεων για το πρόσωπό της με σκοπό να την εξυβρίσει (όπως δέχτηκε και η εκκαλούμενη απόφαση η οποία δεν προσβάλλεται από την ενάγουσα, με έφεση ή αντέφεση). Ο ειδικός σκοπός εξύβρισης της ενάγουσας προκύπτει από τον τρόπο και τις περιστάσεις υπό τις οποίες διατυπώθηκαν οι προαναφερθείσες δυσμενείς εκφράσεις και κρίσεις, και το ειρωνικό, οξύ, και προκλητικό περιεχόμενο του συνόλου των ανωτέρω άρθρων, που δημοσιεύθηκαν στις ιστοσελίδες του εναγομένου, με τα οποία αυτός αμφισβητεί την ηθική, κοινωνική και επαγγελματική αξία του προσώπου της ενάγουσας και εκδηλώνει καταφρόνηση γι' αυτήν, τόσο για την επαγγελματική ακεραιότητά της αναφορικά με την άσκηση της δικηγορίας, όσο και τους αληθείς σκοπούς της από πολλά χρόνια πριν συμμετοχής της στο φιλανθρωπικό σωματείο «Σοροπτιμιστικός Σύλλογος Ψυχικού», και την υποψηφιότητά της ως Δημάρχου Ψυχικού. Οι δυσμενείς αυτές εκφράσεις και κρίσεις διατυπώθηκαν από τον εναγόμενο μέσω των ιστοσελίδων του, όπως προκύπτει από το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που προαναφέρθηκαν, με σκοπό να ειρωνευτεί και να εξυβρίσει την ενάγουσα, διότι, ο τρόπος αυτός δεν ήταν αναγκαίος για να αποδοθεί όπως έπρεπε αντικειμενικά το περιεχόμενο της σκέψης του προς προστασία του δικαιολογημένου ενδιαφέροντός του για το άθλημα του καράτε. Ειδικότερα, αυτός θα μπορούσε να διατυπώσει τις σκέψεις του για τη στάση της ενάγουσας, ως προέδρου της Π.Ο.Π.Κ., χωρίς να προσφύγει στις ανωτέρω ιδιαίτερα μειωτικές εκφράσεις για το πρόσωπό της και σε κάθε περίπτωση δεν ήταν αναγκαίο για την προστασία του άνω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος.

Θεωρήθηκε
Ο Εισηγητής

 ντός του να προσφύγει στις εκφράσεις και κρίσεις με τις οποίες εκδηλώνεται καταφρόνηση για την επαγγελματική της ακεραιότητα και την εν γένει συμμετοχή της στις δραστηριότητες του Φιλανθρωπικού Συλλόγου με την επωνυμία, «Σοροπτιμιστικός Σύλλογος Ψυχικού». Στις ανωτέρω εξυβριστικές και καταφρονητικές για το πρόσωπο της ενάγουσας εκφράσεις και κρίσεις και στη δημοσίευσή τους στις προαναφερθείσες ιστοσελίδες του προσέφυγε ο ενάγων με δόλο, γνωρίζοντας ότι τα δημοσιεύματα αυτά ήταν πρόσφορα να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη της ενάγουσας, και μάλιστα επιδίωξε την κατά το δυνατόν μεγαλύτερη προώθησή τους και σε άλλους αποδέκτες, πρόσωπα γνωστά στην ενάγουσα, μέλη του προαναφερθέντος Σοροπτιμιστικού Συλλόγου Ψυχικού, καθώς και στους δημότες Ψυχικού, όπου η ενάγουσα ήταν υποψήφια Δήμαρχος, μέσω της εφημερίδας «Φιλοθέη Πρες».

Κατόπιν τούτων, και σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη σχετική μείζονα πρόταση, η άρση του άδικου χαρακτήρα της προσβολής της ενάγουσας με εξύβριση ανατρέπεται. Βεβαίως, η ανατροπή αυτή της άρσης του άδικου χαρακτήρα της εξύβρισης συνεπάγεται περιορισμό της ελευθερίας του τύπου και της έκφρασης μέσω του διαδικτύου. Ο περιορισμός, όμως, αυτός συγκαταλέγεται σε εκείνους που προβλέπονται, άμεσα μεν στην Ε.Σ.Δ.Α. (άρθρο 10), εμμέσως δε, πλην σαφώς, στο Σύνταγμα (άρθρα 14 και 15), ως επιτρεπτοί (ΑΠ 1095/2010 ΝοΒ 2011.113). Ενόψει των ανωτέρω, η ένσταση του εναγομένου περί άρσης του άδικου χαρακτήρα της πράξης του, για το λόγο ότι ενήργησε από δικαιολογημένο ενδιαφέρον και καθήκον για την πληροφόρηση της κοινής γνώμης, η οποία είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων που προαναφέρθηκαν, είναι αβάσιμη κατ' ουσίαν και πρέπει ν' απορριφθεί.